

Glønborg (KRF):

Foruden min generelle bemærkning gående på alle tre forslag om, at vi vil se på spørgsmålene i en helhed, og at vi derfor bør afvente Ølgaardudvalgets arbejde, vil jeg sige noget principielt om lovforslag nr. L 218 om reelt beboerdemokrati i private udlejningsejendomme.

Kristeligt Folkeparti har stor sympati for den enkelte beboers ansvar for egen bolig, og vi finder det naturligt, at man i så vidt omfang som muligt giver den enkelte beboer i alle boligformer indflydelse på, hvad der sker med boligen.

Men på den anden side må vi gøre os klart, at der findes forskellige ejerformer for boliger, og det, der tales om her, er altså den private udlejningsejendom, og her må man altså respektere, at der er en privat ejer af denne ejendom. Man kan ikke komme helt så langt med hensyn til indflydelse og medbestemmelse for lejerne, som man kan komme i socialt boligbyggeri, andelsboliger og andre boligformer, hvor lejerne også står som ejere.

Jeg vil advare imod, at man vover sig alt for langt ud på den boldgade, for jeg er bange for, at resultatet bliver, at den, der står som ejer af ejendommen, får forflygtiget sit ejeransvar, hvis man vil lægge alt for meget over på lejerne.

Så alt i alt: Vi ønsker, at alle tre forslag får lov til at ligge og oversomme, og så kan tankerne derfra, undtagen fra lovforslag nr. L 218, indgå i det, der lægges frem til efteråret.

Jørgen Tved (FK):

Jeg kan ikke huske, om det er her i huset eller på Københavns Rådhus, der over et af udvalgs-værelserne er skrevet en lille sentens:

Da fanden ville, der intet skulle ske, nedsatte han en komité.

Jeg har den samme fornemmelse, når jeg nu hører den ene ordfører efter den anden stå op og sige, at vi må afvente og det må oversomme, som det nu lige blev sagt fra Kristeligt Folkepartis side.

I modsætning til, hvad den konservative ordfører gav udtryk for – det var præget meget lidt af kendskab til virkeligheden, når det drejer sig om forholdene for lejere – bærer disse tre forslag præg af, at det er folk, der ved, hvad sagen drejer sig om, og agter at gøre noget ved det.

Derfor synes vi, at disse tre forslag, som SF har fremsat, burde gennemføres meget hurtigt. Rent undtagelsesvis ville Fælles Kurs godt dispensere fra forretningsordenen, således at de endog meget hurtigt blev gældende lov her i landet. Man rører ved nogle områder, som det i allerhøjeste grad er rigtigt at få rettet op på. Derfor synes vi, at de forslag burde have en hurtig og nem gang gennem Tinget.

Boligministeren giver som sædvanlig udtryk for, at han ikke kender så meget til tingene, som man vel egentlig kunne forvente af en boligminister. Når han f.eks. siger, at der ikke er belæg for, eller at der ikke er beviser for, at der er større forskel på huslejerne i de regulerede og i de ikkeregulerede områder, er det nok muligt, at virkeligheden ikke er trængt ind i Boligministeriet.

Da loven i sin tid blev vedtaget, var der kommuner, der fik et valg. De kunne vælge, om de ville være det ene eller det andet. Nogle af de steder, hvor kommuner valgte at blive udenfor, steg huslejerne, og man måtte skynde sig at sige: Næh, den går ikke, vi må tilbage til en regulering.

Når man lægger et stykke råt kød foran et rovdyr, skal man ikke forvente, at rovdyret vender ryggen til og lader være at æde kødet. Hvis man giver ejerne muligheder for at tilrane sig en større fortjeneste på lejernes bekostning, skal man naturligvis være klar over, at husejerne vil udnytte disse muligheder. Det gør de, og vi skal forsøge at forhindre, at lejerne ligefrem bliver kastet for rovdirene.

Der er vel ingen, der forventer et svar på et spørgsmål stillet til fru Pernille Sams. Hun afslørede, at hun ikke ved ret meget om, hvordan forholdene er for lejere, slet ikke i saneringsområderne. På Vesterbro, der er blevet nævnt, det gamle Østerbro, Christianshavn og for så vidt også dele af indre by, hvis vi skal holde os til det københavnske område, kunne fru Pernille Sams meget hurtigt blive belært om, hvordan virkeligheden er, hvordan lejernes situation er.

Hvad vil boligminister og de borgerlige dog gøre for lejere, der bor i ejendomme, der næsten er ved at falde ned om ørerne på dem? Hvad skal lejerne gøre for, at disse ejere bliver tvunget til at opfylde deres pligt, nemlig pligten